

عنوان مقاله:

مقایسه رضایت شغلی معلمان با دانش آموزان کم توان ذهنی و عادی شهرستان ساری در دوران همه گیری اپیدمی کوید- ۱۹

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های کاربردی در مدیریت و علوم انسانی، دوره 2، شماره 5 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

الهام دل انگیز - کارشناس ارشدبرنامه ریزی آموزشی، آموزگار دبستان ناحیه یک شهرستان ساری

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف کلی مقایسه رضایت شغلی معلمان با دانش آموزان کم توان ذهنی و عادی شهرستان ساری در دوران همه گیری اپیدمی کوید-۱۹، انجام شد. روش تحقیق، کاربردی، توصیفی از نوع پس رویدادی یا علی-مقایسه ای بود. جامعه آماری عبارت بود از کلیه معلمان دانش آموزان کم توان ذهنی شهر ساری در سال تحصیلی ۱۴۰۰-۱۳۹۹ و آن دسته از معلمانی که با گروه معلمان دانش آموزان کم توان ذهنی از نظر جنسیت، سن، سطح تحصیلات و سابقه کاری، همتاسازی شده بود. به این ترتیب، تعداد ۵۰ نفر از معلمان دانش آموزان کم توان ذهنی و تعداد ۵۰ نفر از معلمان عادی و در مجموع، تعداد یکصد نفر به عنوان نمونه آماری انتخاب شدند. اعضاء نمونه آماری به شیوه نمونه گیری غیر تصادفی در دسترس انتخاب شد. ابزار اندازه گیری پرسشنامه رضایت شغلی گریکسون (۱۹۸۷) با ۳۰ گویه بود. آزمون پارامتری t مستقل در سطح اطمینان ۹۵ درصد ($\alpha=0/05$) نشان داد میزان رضایت شغلی معلمان با دانش آموزان عادی بیشتر از رضایت شغلی معلمان با دانش آموزان کم توان ذهنی در دوران همه گیری اپیدمی کوید-۱۹ است.

کلمات کلیدی:

رضایت شغلی، دانش آموزان، کم توان ذهنی، کووید ۱۹

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1499848>

